ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 2544

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22711—22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΕΤΡΑΩΡΟΥ
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.33′ — Δύσις 5.45′
Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 13.2, ἐλαχ. 3.6. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι : μέτριοι. Θάλασσα : Αἰγαῖον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 764.7

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΛΥΣΙΣ

Εἰς τὴν Γερμανίαν τὰ πράγματα ἐξειλίχθησαν μᾶλλον ραγδαίως κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Εἶχε συγκληθῆ διὰ σήμερον τὸ Ράϊχσταγ καὶ οἱ πάντες —ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν συνόρων τοῦ Ράϊχ — διηρωτῶντο τί ἔμελλε νὰ συμβῆ. Ὁ στρατηγὸς φὸν Σλάϊχερ, ὁ κύριος τῆς Ράϊχσβερ, ἀπέκλινεν ὑπὲρ τῆς διαλύσεως καὶ τούτου τοῦ Ράϊχσταγ καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως μιᾶς Προεδρικῆς, τρόπον τινά, δικτατορίας, ἀποφευγομένης τῆς προκηρύξεως νέων ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ μετέβαλλον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν σημερινὴν σύνθεσιν τοῦ Γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Ἐμφανῶς, κατέβαλλε προσπαθείας διὰ νὰ ἀποφύγῃ τοῦτο, ἐπιδιώκων μίαν συνεννόησιν μετὰ τῶν Σοσιαλδημοκρατῶν.

Ἔναντι τῶν τάσεων τούτων τοῦ καγκελλαρίου, ὁ Πρόεδρος Χίντενμπουργκ καὶ ὁ τέως καγκελλάριος φὸν Πάπεν ἐπεχείρησαν νὰ συνεννοηθοῦν μετὰ τοῦ Χίτλερ, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς κοινοβουλευτικῆς λύσεως. Ὁ φὸν Σλάϊχερ, ἀντιληφθεὶς τοῦτο, ἠξίωσε μίαν ταχεῖαν διευκρίνισιν τῆς ὅλης καταστάσεως· καὶ αὐτὴ τοῦ ἐδόθη. Κατόπιν ὀλιγοημέρων μέν, ἀλλ' ἐντατικωτάτων διαπραγματεύσεων, ὁ φὸν Πάπεν, εἰς τὸν ὁποῖον, ἅμα τῇ παραιτήσει τοῦ φὸν Σλάϊχερ, ἐδόθη ἡ ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ νέας κυβερνήσεως, τὴν ἐσχημάτισε χθές. Ὄχι ὑπὸ τὴν προεδρίαν του — καὶ τοῦτο εἶνε τὸ κυριώτατον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐπιτευχθείσης λύσεως — ἀλλ' ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ, διορισθέντος καγκελλαρίου. Εἰς τὸν Χίτλερ ἐδόθη ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διορισθέντος εἰς αὐτὸ τοῦ δραστηριωτάτου συνεργάτου του κ. Φρίκ, ὡς καὶ ἡ θέσις τοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου ἐπιτρόπου διὰ τὴν Πρωσσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτοποθετήθη ὁ κ. Γκαϊρινγκ. Ἀλλὰ τὴν πραγματικὴν θέσιν τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Πρωσσίας ἔλαβεν ὁ φὸν Πάπεν, ὁ κρατήσας καὶ τὴν θέσιν τοῦ ὑποκαγκελλαρίου, ἐν εἴδει τροχοπέδης διὰ τὴν ἐνδεχομένην ὁρμητικότητα τοῦ Χίτλερ. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Γερμανῶν Ἐθνικοφρόνων Χούγκενμπεργ ἔλαβε δύο σημαντικώτατα ὑπουργεῖα, τὸ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ τῆς Γεωργίας, ἐνῷ τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶνκαὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐδόθησαν εἰς τὸν βαρῶνον φὸν Νόϋρατ καὶ τὸν στρατηγὸν Μπλόμπεργκ, ἀχρωματίστους κομματικῶς.

Οὕτως ὁ Χίτλερ ἀπέβη ἀπὸ τῆς χθὲς καγκελλάριος τοῦ Ράϊχ, ἀλλ' ὑπὸ ἰσχυροὺς περιορισμούς. Ἐὰν τοὺς ἀπεδέχθη, τοῦτο σημαίνει ἁπλῶς ὅτι εἶνε σήμερον συνετώτερος ἢ πρὸ μηνῶν, ὁπότε ἠξίου τὰ πάντα ἄνευ ὅρων καὶ ἄνευ συμβιβασμῶν, μὲ μόνον ἀποτέλεσμα νὰ χάσῃ περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια ψήφων εἰς τὰς ἐπαναλυθησάσας ἐκλογάς. Ὁ Χίτλερ ἐσκέφθη προφανῶς ὅτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εὑρισκόμενος, ἔστω καὶ ὑπὸ περιορισμούς, διαθέτει ἀπείρως περισσότερα μέσα διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν σημαντικωτάτην ἤδη δύναμίν του καὶ ὅτι μία νέα διάλυσις τοῦ Ράϊχσταγ θὰ ἐνίσχυεν ἁπλῶς τοὺς κομμουνιστάς. Ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ Γερμανοὶ ἐθνικόφρονες θὰ ἐσκέφθησαν προφανῶς ὅτι, ἐνώπιον τῆς διαρκῶς προϊούσης ἐνισχύσεως τῶν κομμουνιστῶν, ὁ συνασπισμὸς ὅλων τῶν συντηρητικῶν ἐθνικιστικῶν στοιχείων ἀπετέλει μέτρον ἐπιβαλλόμενον καὶ ὅτι, ἐὰν ὁ Σλάϊχερ ἀφήνετο νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν Σοσιαλδημοκρατῶν, τοῦτο θὰ κατέληγεν εἰς ἐνίσχυσιν ἐπικίνδυνον τῆς Ἀριστερᾶς μὲ ἀντίστοιχον φθορὰν καὶ ἀπίσχνανσιν τῶν συντηρητικῶν στοιχείων.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἁπλοῦς σχηματισμὸς τῆς νέας κυβερνήσεως δὲν λύει τὸ κοινοβουλευτικὸν πρόβλημα. Διὰ τοῦτο ὁ Χίτλερ πρόκειται τώρα νὰ ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Καθολικοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Βαυαρικοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ μίαν κοινοβουλευτικὴν συνεργασίαν, παρεχομένων καὶ εἰς τὰ κόμματα ταῦτα ὑπουργείων τινῶν, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τούτῳ δὲν συνεπληρώθησαν ἀκόμη. Ἐὰν ἡ συνεννόησις αὕτη ἐπιτευχθῇ, τότε ἡ νέα συμμαχικὴ τῶν ἐθνικιστικῶν στοιχείων κυβέρνησις θὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν, κατὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀντιτάσσωνται οἱ Κομμουνισταὶ καὶ οἱ Σοσιαλδημοκράται, χωρίς, ὅμως, πιθανότητας στενωτέρας τινὸς συμπράξεως τῶν δύο τούτων τελευταίων κομμάτων.

Ποία θὰ εἶνε ἡ στάσις τῆς νέας κυβερνήσεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ προβλήματα ; Θὰ ἦτο ρίψοκίνδυνον νὰ τὴν προεικάσῃ κανεὶς πρὸ τῶν ἐπισήμων δηλώσεών της. Πάντως εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ μετέλθῃ βιαιότερα μέτρα κατὰ τῶν κομμουνιστῶν καὶ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐτῶν, διὰ παντὸς τρόπου, τοὺς σοσιαλιστὰς ἐργάτας. Δὲν ἀποκλείεται δὲ ἡ χρησιμοποίησις μεθόδων φασιστικῶν διὰ τὴν ἀνοργάνωσιν τοῦ κράτους εἰς τρόπον ἀμυντικὸν ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ πεδίου. Ὡς πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, εἶνε πρόδηλον ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ ἐντονώτερον πάσης ἄλλης ἐπὶ τῆς ἀπολύτου καὶ κατὰ πάντα ἐξισώσεως τῆς Γερμανίας πρὸς πάσας τὰς ἄλλας Δυνάμεις καὶ διὰ τὴν ἐξάλειψιν πάσης ὑποδεεστέρας ὡς πρὸς ἄλλας Δυνάμεις θέσεως αὐτῆς, δημιουργηθείσης ἐκ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Ἀπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πάσης ἄλλης, ὁ σχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως Χίτλερ εἶνε γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον. Κατὰ τὴν κρισιμωτάτην αὐτὴν καμπὴν τῆς παγκοσμίου κρίσεως πρόκειται ἀσφαλῶς νὰ ἐμφανίσῃ νέον διεθνῆ παράγοντα ἱκανὸν νὰ ὠθήσῃ πρὸς νέας καὶ ἀπροόπτους περιπετείας.

Μία πολύκροτος πολιτικὴ διάλεξις

Νὰ μεταρρυθμισθῇ τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα

Αἱ γνῶμαι τοῦ κ. Ταρντιὲ

Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Ἀντρὲ Ταρντιέ, ἐπανελθὼν τελευταίως εἰς τὸ Παρίσι, κατόπιν ἑνὸς πολυμήνου ταξειδίου εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔκαμε τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν μίαν πολύκροτον διάλεξιν εἰς τὴν «ἑταιρίαν τῶν ὁμιλιῶν». Ἡ διάλεξις ἐθεωρήθη πολύκροτος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι ὁ Γάλλος πολιτικὸς διεκήρυξεν ἀρχὰς ἐγγιζούσας πρὸς τὸν Φασισμόν. Τοῦτο δὲ, φυσικά, εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ συνεπείας καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς χώρας του, ὅπου διὰ πρώτην φορὰν διακηρύσσονται ἀρχαὶ τόσον «ἀντικοινοβουλευτικαὶ» κατὰ βάσιν, καὶ μάλιστα ἀπὸ προσωπικότητα τοῦ κύρους τοῦ κ. Ταρντιέ.

«Τὸ φάρμακον τῆς κρίσεως ἐξ ἧς ὑποφέρει ὁ κόσμος — εἶπεν ὁ κ. Ταρντιὲ — δὲν εὑρέθη ἀκόμη, ἴσως διότι ἡ κρίσις εἶνε πολυσύνθετος. Κρίσις ὑλικὴ, ἡ ὁποία ἐγενίκευσε τὸ ἐπισφαλὲς τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, καὶ κρίσις ἠθικὴ, διεπομένη ἀπὸ μίαν ὑπερέντασιν τῶν ἐθνικῶν ἐγωϊσμῶν καὶ ἀπὸ μίαν περιφρόνησιν τῶν νόμων τῆς ἀλληλεγγύης τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐπιβάλει ὁ πόλεμος».

Ἀνέλυσεν ἀκολούθως τὴν Γαλλικὴν πολιτικὴν καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀποτυχίας αὐτῆς, ἐπίσης τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐπετέθη κατόπιν κατὰ τῆς Γερμανικῆς ἀπόψεως περὶ τῶν αἰτίων τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ἀ-

Ὁ κ. Ταρντιέ

πόψεως τὴν ὁποίαν πολὺ κακῶς, κατ' αὐτὸν, ὑποστηρίζουν καὶ οἱ Ἀγγλοσαξωνικοὶ λαοί: ὅτι, δηλαδὴ ἡ κρίσις ὀφείλεται κυρίως καὶ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ βάρη τῆς εἰρήνης.

«Ὁ πόλεμος καὶ ὄχι ἡ εἰρήνη εἶνε, χάρις εἰς τὴν παγκόσμιον πτώχευσιν ποῦ προεκάλεσεν, ἡ κυρία αἰτία μέρους μόνον τῶν δεινῶν ποὺ κατατρύχουν σήμερον τὸν κόσμον. Ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν δεινῶν τούτων δὲν ἀποτελοῦν κἀν συνεπείας τοῦ πολέμου καὶ θὰ ἀνέκυπταν ὁπωσδήποτε, καὶ ἂν δὲν ἐγίνετο ὁ πόλεμος, εἴτε ἐκ γενικῶν λόγων οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν πόλεμον, εἴτε λόγῳ διαφόρων ἐθνικῶν σφαλμάτων ποὺ ἔλαχον προηγηθῆ τοῦ πολέμου. Οἱ Ἀγγλοσάξωνες, ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς Γερμανοὺς, ἐφαρμόζουν διὰ τὰ μεταπολεμικὰ προβλήματα τὴν ἀποκαλουμένην μέθοδον τῆς ἀναγωγῆς εἰς μίαν ἀρχήν. Κάθε κακὸν ἐπελθὸν ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ ἐντεῦθεν ὑποτίθεται ὅτι ἔχει τὴν ἀρχήν του καὶ τὴν προέλευσίν του ἐκ τοῦ πολέμου. Κάθε οἰκονομικὴ νόσος εἰς οἱανδήποτε χώραν ὑποτίθεται ὅτι εἶνε συνέπεια τῆς εἰρήνης. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές.» Καὶ ὁ κ. Ταρντιὲ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ τὰ τρία κράτη ὅπου προσβεύονται τὰ δόγματα ταῦτα, ἡ Γερμανία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, εἶνε ὑπόλογα διὰ τὰς ἀνωμαλίας δι' ἃς παραπονοῦνται σήμερον καὶ τὰς ὁποίας προσπαθοῦν νὰ ἐπιρρίψουν μόνον εἰς τὴν εἰρήνην. Εἰδικώτερον, ἀναλύει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας καὶ ἐπιχειρεῖ ἕνα παραλληλισμὸν μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας, ὅπου ἡ θεωρία τοῦ Ἔγελ, ἡ τόσον ἐπικρατοῦσα ἐν Γερμανίᾳ, ὅτι δηλαδὴ τὸ ἀνώτερον κράτος πρέπει ν' ἀπορροφᾷ τὸ κατώτερον, δὲν θὰ ἦτο κἀν δυνατὸν νὰ σταθῇ. Καὶ τοῦτο διότι, κατ' αὐτὸν, τὸ Γαλλικὸν κράτος ἐχει ἀποσυντεθῆ, ὅπως τὸ κράτος τοῦ μεσαίωνος ἀπὸ τὸν φεουδαλισμόν. «Ἀλλὰ τὸ σύγχρονον Γαλλικὸν κράτος δὲν ἔχει ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ἀπὸ τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς χώρας

Ἡ Βόρειος Ἑλλὰς εἰς τὸν σάλον τῆς κρίσεως

Πόλεις ποῦ ἐκπνέουν

Δύο ἄρθρα τοῦ κ. Ἀχ. Καλεύρα

Β'

Τὸ οἰκονομικὸ δρᾶμα ἐν τῇ Βορείῳ Ἑλλάδι εἶνε πολὺ περισσότερο αἰσθητὸ ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου ἄλλοτε διεγράφετο χαρούμενη καὶ πάλλουσα ἡ ζωή, ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε πλοῦτος καὶ ἐξαιρετικὴ οἰκονομικὴ λάμψις καὶ ἐπεκράτει ἔντονα καὶ σταθερά, μπορεῖ νὰ πῇ κανείς, ἡ αὐτοπεποίθησις καὶ ἡ εὐημερία. Εἰς τὴν Δυτικὴν ὅμως Μακεδονίαν ὅπου καὶ εἰς τὰς καλυτέρας ἐποχὰς ἡ ἄνθησις τῶν μικροαστικῶν κέντρων καὶ τῆς ὑπαίθρου ὑπῆρξε μετρία, ἡ ἄνεσις σχετική, οὐδέποτε ὑπερβᾶσα ὡρισμένα ὅρια, καὶ ἡ ζωὴ γενικῶς ταπεινή, μετρημένη καὶ αὐστηρῶς λιτή, φέρουσα πάντοτε τὴν σφραγῖδα τοῦ τραχέος μόχθου, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἀντιμετωπίσθη κρατερὰ καὶ μὲ ὀλιγώτερον ἴσως γογγυσμόν. Ὑπάρχουν, ἄλλως τε, εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν ὀρειναί τινες περιφέρειαι εἰς τὰς ὁποίας, ἔνεκα τοῦ ἀπηνοῦς ἀγόνου ἐδάφους, ἡ βιοπάλη ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν σκληρά. Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὁ οἰκονομικὸς ρυθμὸς εἰς τὸν νομὸν Κοζάνης κατὰ πρῶτον λόγον καὶ εἰς τὸν νομὸν Φλωρίνης κατὰ δεύτερον, δὲν ἀνεκότη μεγάλως ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς προσφυγικῆς ἐκεῖ μικροαστικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως. Ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Φλωρίνης κατὰ τετρ. χιλ. εἰς τὸ 1920 ἦτο 25,62 καὶ ἔφθασε κατὰ τὸ 1928 εἰς 26,17 καὶ τοῦ νομοῦ Φλωρίνης ἦτο 33,65 καὶ κατὰ τὸ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 36,69. Κατὰ τὸ 1920 ὁ πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ Κοζάνης ἦτο 163.000 καὶ ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1928 μόλις εἰς 166.000. Ἐπίσης ὁ πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ Φλωρίνης ἦτο κατὰ τὸ 1923 περίπου 123.000 καὶ μόλις εἰς τὸ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 126.000. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι οἱ δύο μεγάλοι νομοὶ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας —ὅπου ὑπάρχει καὶ ποικιλία καλλιεργείας καὶ τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα δὲν ἀπέλειψαν, παρὰ τὴν μείωσίν των— κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν ἔστω καὶ μικράν τινα οἰκονομικὴν ἰσορρόπησιν ὥστε ὁ ἐνσκήψας σάλος νὰ δημιουργήσῃ ὀλιγωτέραν σύγχυσι καὶ νὰ ἐπιφέρῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, ὀλιγωτέρας καταστροφάς. Ἡ κατάστασις ὅμως εἶνε πολὺ διάφορος εἰς τὴν λοιπὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην. Ἐκεῖ, εἰς τινας πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μακρὸν ἄλλοτε χρόνον κατέλαμψαν διὰ τὴν οἰκονομικήν των ἀκμὴν καὶ διεκρίθησαν διὰ τὴν ἀφάνταστον ἀλκὴν τοῦ πλούτου αὐτῶν, προκλητικωτάτης διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν βαναύσου ἐμφανίσεως —συνήθως οἱ εὐημεροῦντες καὶ εἰς τὰς ὥρας ἀκόμη τῆς χρόνιας δυστυχίας παραμελοῦν νὰ τηρήσουν ὡρισμένας ἐπιφυλάξεις— ἐκεῖ ἀκριβῶς, ὅπου ἀπουσίαζε τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως, ἡ δυστυχία εἶνε βαθύτερη, καθολικώτερη καὶ εἰς τινας ἐκδηλώσεις σπαρακτική. Εἰς τὴν μελαγχολικὴ καὶ πένθιμη πορεία τῆς δραματικῆς καταρρεύσεως προηγοῦνται ἡ Ξάνθη καὶ ἡ Καβάλλα καὶ ἀκολουθοῦν βραδέως αἱ Σέρραι καὶ ἡ Δράμα καὶ ἔπεται παλαίουσα ἀκαταπόνητα ἡ Κομοτινή. Αἱ δύο πρῶται μόλις νυχτώσῃ νομίζει κανεὶς ὅτι δὲν ζοῦν. Τὰς διεφήμησε, τὰς ἐδόξασε, τὰς ἀνύψωσεν ὁ καπνός, αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰς συντρίβει, τὰς ἀφανίζει. Ἀνηλεὴς τὰ τῆς ζωῆς, ἀστάθμητα καὶ σκαιά, ἀνηλεέστερος ὁ νόμος τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς. Ἄλλοτε εἰς τὴν Ξάνθην καὶ τὴν Καβάλλαν ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς —ὅταν, βέβαια, ὑπῆρχον αἱ ἀστέρευτες τοῦ πλούτου πηγὲς— ἦτο καταπληκτική. Ἐν τῷ συγκρίσει πρὸς τὴν Καβάλλαν καὶ τὴν Ξάνθην ἡ ζωὴ ἦτο πολὺ εὐθηνότερη εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης. Τώρα τὰ πράγματα ἐντελῶς μετεβλήθησαν. Ἡ ζωὴ εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ εἰς τὴν Ξάνθην εἶνε πολὺ εὐθηνότερη τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐὰν ἡ Βόρειος Ἑλλὰς ἤμπορῇ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς μία ἀπέραντη ἐπαρχία ὑποκαταναλώσεως, τί μποροῦν νὰ εἶνε αἱ δύο ἀναφερόμεναι πόλεις τῆς ὁλοφάνερης οἰκονομικῆς ἐκμηδενίσεως ; Αἱ ὁποῖαι ἀφοῦ ἔχασαν τὴν ρευστὴν περιουσίαν των ἐπεβάρυναν καὶ κατὰ 30 % καὶ 40 % τὴν ἀκίνητον ; Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ἡ πτῶσις τῆς ἀξίας τοῦ καπνοῦ—δὲν ἦτο δυνατὸν καὶ εἰς τὴν χώραν μας νὰ μὴ εἶχεν ἀντίκτυπον ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις— δὲν εἶνε μόνον ἡ ἀπλούστευσις τῆς ἐπεξεργασίας του —βαρύτατον πλῆγμα διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης— ποὺ συνεκλόνισαν τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Δὲν εἶνε μόνον ἡ καπνοκαλλιέργεια ποὺ τὰς κατεμάρανε. Ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ ἡ ἐσωτέρα ὀργανικὴ νόσος, ἡ μικροαστικὴ παρασιτικὴ ἐγκατάστασις, ποὺ καταντᾷ ἀφόρητη ἰδίᾳ κατὰ τὰς δεινὰς ἡμέρας τῆς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως.

⁂

Ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ νομοῦ Ροδόπης κατὰ τὸ 1920 ἦτο κατὰ τετραγ. χιλ. 28,26 καὶ ἔφθασε κατὰ τὸ 1928 εἰς 42,54 καὶ τοῦ νομοῦ Καβάλλας εἰς τὸ 1920 ἦτο 36,80 —ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἡ πυκνότης ἦτο πολὺ ὀλιγωτέρα— καὶ κατὰ τὸ 1928 ἔφθασεν εἰς 53,58. Τοιαύτη πυκνότης πληθυσμοῦ δὲν παρατηρεῖται οὔτε εἰς τοὺς νομοὺς τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, οὔτε εἰς τὰς Κυκλάδας, οὔτε εἰς τὸν νομὸν Εὐβοίας, οὔτε εἰς τοὺς νομοὺς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας, οὔτε εἰς τοὺς τρεῖς νομοὺς Ἠπείρου. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως Καβάλλας ἦτο κατὰ τὸ 1922 περίπου 23.000 καὶ κατὰ τὸ 1928 ἀνῆλθεν εἰς 50.822. Ἐπάνω εἰς ἕναν ἀπότομο βράχο ἐχτίσθησαν ἀκόμη δύο πόλεις θλιβερῶς παρασιτικαί. Πῶς μποροῦν νὰ ζήσουν αἱ τρεῖς αὐτὲς ἐπάνω σὲ ξηρὲς πέτρες ἀνεγερθεῖσαι πόλεις ὅταν αἱ ἡμέραι τοῦ ταχυπλουτισμοῦ τῆς παλαιᾶς εὐημερίας εἶνε πολὺ δύσκολο πλέον νὰ ἐπανέλθουν καὶ ὅταν ἡ ἀναλογία εἶνε : ἕνας ἀγρότης δι' ἕνα ἀστόν ! Κατὰ τὸ 1911 ἡ Ξάνθη μὲ πληθυσμὸν 17.000 κατοίκων εἶχε ἀγροτικὴν περιφέρειαν 125.000. Τώρα ἡ τραγικὰ καταπεσοῦσα πόλις ἔχει ἀστικὸν πληθυσμὸν 34.000 κατοίκων καὶ ἀγροτικὴν περιφέρειαν 50 ἕως 60.000. Ἡ ἀναλογία ἦτο ἄλλοτε ἕνας ἀστὸς δι' ἑπτὰ ἀγρότας τώρα εἶνε ἕνας ἀστὸς δι' ἕνα ἀστόν. Τὸ ἴδιο περίπου συμβαίνει εἰς Κομοτινήν, εἰς Σέρρας καὶ ἐν μέτρῳ εἰς Δράμαν. Ὅ,τι σπαρακτικὸ ἐπίσης διατιστοῦται σήμερον ἐν Καβάλλᾳ καὶ Ξάνθῃ, ὅπου κάθε ἐμπορικὴ κίνησις σχεδὸν ἐνεκρώθη καὶ τὸ μίσθωμα τῶν οἰκιῶν ἐξέπεσεν ἰδίᾳ εἰς τὴν πρώτην κατὰ 50 %, εἶνε ἡ ἀσυγκράτητη διαρροὴ τῶν ἀνέργων μικροαστῶν καὶ τῶν κ.πνεργατῶν, ἡ ἐγκατάλειψις δηλαδὴ τῶν πόλεων ὑπὸ τῶν πεινώντων, ὑπ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀκόμη σωματικὴν ἀντοχὴν ν' ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴ ζωή. Κυρίως φεύγουν οἱ προστάται οἰκογενειῶν καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πολλοὶ προσφυγικοὶ οἰκίσκοι, ἐὰν δὲν εἶνε ἐντελῶς ἐγκαταλελειμένοι, στεγάζουν γραίας γυναῖκας καὶ δυστυχεῖς γέροντας ποὺ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ κινηθοῦν. Ὁ κατνός, μοναδικὸ βάθρον τῆς καταναλώσεως, ἐντελῶς ἐξέπεσε. Καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις καπνεμπόρων καὶ καπνοπαραγωγῶν, καπνομεσιτῶν, καπνεργατῶν, ἀσφαλιστῶν, ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν εἰς τὰς καπνικὰς ἑταιρείας εἶνε ἀδυσώπητη. Κοινὴ ἡ σκληρὰ των μοῖρα ! Ἐὰν ἡ κατάστασις δὲν βελτιωθῇ —δὲν εἴμεθα πολὺ αἰσιόδοξοι— αἱ παλαιαὶ εὐτυχοῦσαι καὶ γραφικώταται πόλεις εἶνε καταδικασμέναι νὰ ἐρημωθοῦν. Ἔτσι δεκάδες ἑκατομμυρίων δραχμῶν αἱ ὁποῖαι διετέθησαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, θὰ ἐξανεμισθοῦν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἑλληνικὸ καπνεμπόριο, μηδέποτε ὑπὸ τοῦ κράτους προστατευθέν, παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐκκλήσεις του, ὁλονὲν ἐκμηδενίζεται, ὡρισμέναι ἄλλοι καπνικαὶ ἑταιρεῖαι περιορίζουν τὰς ἐργασίας των ἢ διαλύονται καὶ ἀπομένουν παλαιοί τινες ἰσχυρότατοι οἰκονομικῶς οἶκοι καπνικοὶ ἐξασθενοῦντες δι' ὡρισμένης τακτικῆς τὸν νόμον τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.

Ἰδοὺ τώρα μερικοὶ ἐκφραστικοὶ ἀριθμοί : Ἡ ἀξία τῶν ἐκ τοῦ λιμένος Καβάλλας ἐξαχθέντων καπνῶν κατὰ τὸ 1929 ἀνῆλθεν εἰς 1.634.647.000 δραχμῶν. Κατὰ τὸ 1930 ἡ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων καπνῶν κατῆλθεν εἰς 1.424.417.000, κατὰ τὸ 1931 κατέπεσεν εἰς 893.565.000. Τὸ 1932 εἶνε πενιχρότερο τοῦ 1931, παρὰ τὴν ὑποτίμησι τοῦ ἑθνικοῦ μας νομίσματος. Κατὰ τὸ 1923 ἐπραγματοποιήθησαν ἐν Καβάλλᾳ ἡμερομίσθια καπνεργατῶν 1.492.394 ἀποδόσαντα 142.037.389 δρχ. καὶ 751.370 ἡμερομίσθια καπνερ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Στοιχεῖα ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος

Ὁ κ. Καφαντάρης περὶ τῆς...ἐλευθερίας καὶ... ἀμεροληψίας τῶν βενιζελικῶν ἐκλογῶν

Καὶ προειδοποίησις διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανειλημμένως ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ παρ' αὐτοῦ σχηματισμὸς κυβερνήσεως, προκειμένου νὰ διενεργηθοῦν ἐκλογαί, ἀποτελεῖ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὴν καλυτέραν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν καὶ τῆς τελείας ἀμεροληψίας τῆς Κυβερνήσεώς του. Ἔφερε δὲ ὡς παράδειγμα τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργηθείσας ἐκ μέρους τῶν Φιλελευθέρων ἐκλογάς.

Περὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀμεροληψίας τῶν βενιζελικῶν ἐκλογῶν ἀφήνομεν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ σημερινὸς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος κ. Γ. Καφαντάρης, ὁ ὁποῖος, τὴν 19ην Αὐγούστου 1928, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, τὰς ὁποίας ἐνήργησεν ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανελθὼν εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ἀφοῦ τὸν ἀπελάστισε κατὰ τὸν γνωστὸν καὶ ἀλησμόνητον, διὰ τοὺς ἄλλους, τρόπον, ἠναγκάσθη ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, δημοσιευθεῖσαν τότε εἰς ὅλας τὰς ἀντιβενιζελικὰς ἐφημερίδας:

Ἀθῆναι 19 Αὐγούστου 1928

Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως,

Μπράβοι Φιλελεύθεροι ἐν δια-

ΠΡΟΙΑ ΩΡΑ 5η

ρηπα το Χαρρώ

Ἀπ' ἀκτινογραφικαὶ καὶ Ἠλεκτρικαὶ
ΚΑΡΑΜΠΟΝΑ. «Κόμισσα Φαρμακοπούλου».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀρχὴ λόγῳ δοκιμῶν.
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἡφαίστου - Ἑστίας».
ΟΛΥΜΠΙΑ. (Ἑλλὰς Ἀκλεΐδου). 7 μ.μ. «Ἐρασιτέχνες μὲ τὴν κ. Ἐπ. Ἀνεμογιάννη. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΟΥ. «Ἀφρὸς Δόλου».

Κινηματογράφοι

ΑΤΟΛΛΑΣ. «Ἀλλαντίν».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Φαλαντίν».
ΛΥΤΕΑ. «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Φαλαντίν».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Κυνηγὸς Μαρίτσα».
ΦΟΙΝΙΞ. «Ὁ Θάνος χωρὶς ἀγάπη».
ΟΤΕΑ. «Γένος τραγουδᾶ, ἐνῶ φαίνεται γελᾶ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἑλένη Σ. Σεφερίου».
ΑΡΤΕΜΙΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀγκαλιᾶς».
ΣΑΒΟΥΤΙΑ. «Ἀγκαλιάζω».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Μπαρκάδας».
ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΝ. «Ἀγάπη ζωγράφου».
ΕΛΛΑΣ. «Φεστιβὰλ Ἑλλάς».
ΕΛΠΙΣ. «Φεστιβὰλ Ἑλλάς».
ΚΥΡΙΑΚΟΝ. «Ἀγάπη Γαλάτεια».
ΚΥΣΤΑΝΗ. «Ἀγάπη».
ΜΑΣΤΙΧΑ. «Ἀγάπη».
ΠΑΛΛΑΣ (Πατηφαστίου). «Τὸ μυστικὸ τοῦ Ἀγάπη».
ΡΟΖΙΚΛΑΡ. «Ρούμπα ἀγάπης».
Θεατρικαὶ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πατησίων-Ρετσίνας). 6 μ.μ. «Ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Ἑστίας».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἑστίας».
ΣΙΜΕΝΤΙΣ. «Ὁ Ὀλυμπος».
ΧΑΥ-ΛΑΪ. «Ἡ ἀγάπη τῆς πόλεως».

Τὸ ραδιόφωνον

ΑΜΒΟΥΡΟΝ (372 μ.). 8 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Ἀγγλίας.
ΒΑΡΙΣΙΑ (1412 μ.). Τὸ μικρὸ Κοφεντοῦρι. 8.45 μ.μ. Ζωηρικὰ. 9 μ.μ. Λαϊκὴ ἀναμετάδοσις. Ἀπόψε 11 μ.μ. Χορωδία.
ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (431 μ.). 6 μ.μ. Δίσκοι. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Βελγράδιο καὶ τὸ Ζάγρεμπ. 11 μ.μ. Τραγουδιστὴ μεσόφωνος.
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 8.10 μ.μ. Πολεμικὴ μουσική. 9.10 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Φρανκφοῦρτο καὶ ΧΑΙΝΤΕΛΒΕΡΓΚΗ. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸ Φρανκφοῦρτο. 11.30 μ.μ. Χορός.
ΒΙΕΝΝΗ (1412 μ.). 7 μ.μ. Κομψὴ κωμῳδία. 8.25 μ.μ. Μεταδίδομε τὴν ὀπερέτα τοῦ ΠΤΟΛΕΜΑΪΟΥ.
ΛΙΕΒΗΤΣΟΝ ΤΖΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΝ (Πράγας). 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν ὀπερέτα «ΟΜΠΙΚΟΛΟΚ» τοῦ ΠΟΛ ΑΒΡΑΗΑΜ.
ΒΟΡΛΙΝΟΝ (Κρόλβεργ). 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν ὀπερέτα τοῦ ΚΑΛΜΑΝ «ΤΟΥΡΝΟΥΡ».
ΒΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.). 6.30 μ.μ. Ρωσικὴ μουσική. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα «ΟΜΠΙΚΟΛΟΚ» τοῦ ΠΟΛ ΑΒΡΑΗΑΜ. Ἀπόψε 10.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα «ΟΜΠΙΚΟΛΟΚ» τοῦ ΠΟΛ ΑΒΡΑΗΑΜ.
ΓΕΝΕΒΗ (1089 μ.). 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.
ΚΟΠΕΝΗΑΓΗ (1153 μ.). 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.
ΛΙΟΝ (Ἐπιστολαὶ). 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.
ΜΟΝΑΧΟΝ. 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.
ΠΡΑΓΑ (488 μ.). 7.30 μ.μ. Τραγουδάκια. 8.30 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.
ΡΩΜΗ—ΝΑΠΟΛΗ (441 μ.). 8 μ.μ. Δίσκοι. 8.45 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. 11.15 μ.μ. Ἐπιστολαί.
ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (1260 μ.). 6 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. 8 μ.μ. Δίσκοι. 9.50 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. 9 μ.μ. Μεταδίδομε τὴν ὀπερέττα τοῦ ΚΑΛΜΑΝ «ΤΟΥΡΝΟΥΡ».
ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ (360 μ.). 6 μ.μ. Συμφωνία. 8.20 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. 9 μ.μ. Μεταδίδομε θεατρικὸ ἔργο. 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.
ΧΑΥΑΣ ΒΕΡΗ (276 μ.). 8 μ.μ. Μεταδίδομε τὴν ὀπερέττα τοῦ ΚΑΛΜΑΝ «ΤΟΥΡΝΟΥΡ».
ΖΤΡΑΣΒΟΥΡΓΗ (325 μ.). 8 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα. Ἀπόψε 11 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ὀπερέττα.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Νικομενείας Τέφρα

«Ἰσως, ἕνα τέτοιο τεφρὸ δελτιό τοῦ Γαμηλιώνος, ἡ Νικομήδεια δὲν βιβάζουε ἀξιόμισα στὰ χαρτιὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ θὲ νὰ ἐκφράσουμε τὸ ἀφιερώνουμε τὴν ἀγαπητὴ μας φίλη.

Ὁ Ἀρνὸ Ἀλεξάντερ

Κατὰ μετάφραση τῆς Κυρίας Λ. Κ. Λούρου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὁ Ζαχαρίας σήκωσε μὲ ἀπόφαση τὸ κεφάλι.

— Καλά! Ἀφ' πολεμήσαμε λοιπὸν τὸν κακοφόρμο αὐτὸ ἀπὸ κοντά. Θὰ σὰς κάνω μιὰ πρόταση· μὲ συνοδεύετε σήμερα τὴ βράδυ ὁ ἕνα συμπαθητικὸ μικρὸ κέντρο...

— Κλείστε καλύτερα στὸ σπίτι, εἶπε συμβουλευτικὰ ὁ Ο' Κέλλυ καὶ στέρησε τὴν ἀποτυχία μὲ τὸν Μπολιμπιστικὰ. Ἀφ' ἐκεῖνο τὸ Ἀγίου Βήματος ξ. Ἀγγλίας ἡ φάνταζε γελοῖο τὰ ὁ Ζαχαρίας. Πουθενὰ δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι πιὸ ἀσφαλὴς παρὰ στὸ κέντρο αὐτὸ που μὲ γνωρίζουν ὅλοι.

— Ὅπως θέλετε. Πάντως εἶμαι πολὺ περέργος νὰ ἰδῶ τὰ σκυρόπινα τῆς σημερινῆς βραδιᾶς.

— Ὁ πρόσφυς σηκώθηκε νὰ φύγῃ.

Λοιπὸν σύμφωνοι. Θὰ περάσω ἀπὸ σὰς πάρα μὲ τὸ αὐτοκίνητο μου νὰ βρεθῶ εἰς τὰς ὀκτώ. Ἀ βεβαιόρ ὁς τότε !

Ὁ Ο' Κέλλυ συνόδευσε τὸν ἐπισκέπτη, ἐνῶ ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ ἔπιγε κατόπιν εἰς τὸ γραφεῖο του. Ἀνοίγοντας τὴν ἐφημερίδα, Μόλις εἶχε ἀνοίξει μερικὰ βιβλία τὸ ὁποῖα ἔφερε ἡ ἀνεψιόθ. ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ πορεύτ.σαβοῦκε ἡ Ἑνωμότης Ἀζουμμε.

— Ἐδῶ εἶμαι πάλι — ἐπιτοπόσης.

— Ὄχι δέ ; Ὁ Ο' Κέλλυ δὲν σήκωσε κατ' τὸ βλέμματ τοῦ κ. Ἀν δὲν μοῦ τὸ ἔλεγες, φυσικά, θὰ ἀφερβόλεα κατ' κοντά.

— Ὁ Ἀσουμε περάτησε γιὰ λίγην ὥρα σκεπτικὸς ἀπάνω-κατ' κοντ. ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ὑπ' ἀπόφασ κοντὰ στὴν κουνιστὴ πολυθρόνα.

— Σὲ συμβουλεύω ἔξοπου ἀπὸ πεῖρασ ἡ ζέστη ; Εἶμαι κι' ἔδω μισὴ ὥρα ἐδῶ καὶ δὲν ἔχω ἰδεῖ τίπ. Θεωρῶ τοιόλαστον τὴν μὲ ἀφ' ὁδὸ κὰ τὴν πνευματοδη πρατπηρφὶ ἐνὸς ἀκόμα ἀπὸ τὰ λεγόμενα ἐξωφρενικὰ τῆς ἐποχῆς.

— Τίς μου σὲ παρακαλῶ Τάσουμε, τὸν ἀέκουμε ἤρεμα ὁ Ο' Κέλλυ — τὶ ἔκανες χθὲς μὲ τὸ τράμ ἀν' ἀρὶ. ἑ;

— Ὁ Τάσουμε τὰ ἔχασε.

— Τὸ σταμάτησα — εἶπε ἐιστατικὰ.

— Κ' ἔπειτα ; Τί ἔγινε ἔπειτα;

— Σταμάτησε ἐ ἀπάντησ σύρω-σύρω.

— Θαυμάσια ! φάνατε ἐμμισμένος ὁ Ο' Κέλλυ. Ἀλλὰ γιατί, μὲ τὸ λόγο τὸ ὁποῖο σὲ ἐμπόδισε ἡ ἀστυνομία ;

Ὁ Τάσουμε κόπταξε σκεπτικὸς τὸς καλογκαλμένες μύτες τῶν ὑποδημάτων σ.

— Ἤθελα νὰ βρῶ ἕναν λωποδύτ — εἶπε σιγὰ Ἔφερνα τὸ πιστόλι μὲ ἀπόφασι τὰ μάτια τοῦ. Κύριε ἐπιθεωρητά, πρέπει νὰ σὰς ὁμολογήσω κάτι : Ἀπὸ ἡμέρα μόνο πρόφασις.

— Καὶ ποιὰ ἡταν ἡ πραγματικὴ ἡ κίνησ ἀπὸ τὸ περέργου ἐνὸς ἀνθρώπου ;

— Μὲ παρεκκλίσε ἐ κ. Ἔλσν, νὰ σταματήσω τὸ τραμ 10 λεπτά.

— Ὁ Ο' Κέλλυ ἔμεινε μὲ ἀνοικτὸ στόμα ἀπὸ τὴν ἔκπληξ.

— Σὰς παρεκκλίσε ἐ κ. Ἔλσν... ἄρχισε. Ἔκατσε ὅμως πετάχτηκε ἔπάνω σὰν νὰ τὸν εἶχε τσιμπήσ ἀφίκα. Μὰ τρελλοφέρ ! ἐφωνάμε ! Πομίμεις ἀτι ἐφίστατα ἡ ἀστυνομία ἐνὸς ἀτόμου ἀπὸ τὴν συγκοινωνία γιὰ χατίρι τὴν ἐμπιστοσύνη σ.

— Τάσουμε προσβλήθη.

— Βέβαια ὄχι. — ἀπάντησε πικρά. Ἔξω ἕναν ἐνταλτὲ ἀδιάτρεφο σκυνό. Ἤτσαν σὰν νὰ λέμε σταυρωτὴ κίνησ μεγάστρ σημασία.

Ὁ Ο' Κέλλυ ἀνασήκωσε.

(Ἀκολουθεῖ).

Ἀρχαιρεσίαι Ἑνώσεως Συντακτῶν

Καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηνῶν ὅπως ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως (πλατεῖα Ὁμονοίας 1) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἀθην. Πρ.). — Κατ' ἐπείγοντα τηλεγραφήματα ἐκ Βερολίνου, σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὁ Πρόεδρος φὸν Χίντενμπουργκ, τῇ συστάσει τοῦ φὸν Πάπεν, διώρισε καγκελλάριον τοῦ Ράϊχ τὸν ἡγέτην τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν Χίτλερ, μὲ ὑποκαγκελλάριον καὶ ὁμοσπονδιακὸν ἐπίτροπον διὰ τὴν Πρωσσίαν τὸν φὸν Πάπεν.

Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν παραμένει ὁ βαρῶνος φὸν Νόυρατ. Ὁ κόμης Σβέριγκ γίνεται ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ Χιτλερικὸς κ. Φρίκ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ στρατηγὸς φὸν Μπλόμμπεργ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὁ Χούγκενμπεργ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ προσωρινῶς τῆς Γεωργίας, ὁ κ. Σέλντε τῆς Ἐργασίας, ὁ βαρῶνος φὸν Ἔλτς Ρύμπεναχ τῶν Συγκοινωνιῶν, ὁ κ. Γκαίριγκ ἐπίτροπος διὰ τὴν Πρωσσίαν ἄνευ χαρτοφυλακίου.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΧΙΤΛΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρ.). — Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Χίτλερ σχηματισθεῖσα κυβέρνησις δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ ἐκθέτουσα πλῆρες τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον αὕτη προτίθεται νὰ ἐφαρμόσῃ. Ἤδη, ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος συνῆλθεν ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ τοῦ Ράϊχσταγ καὶ κατόπιν σχετικῆς ὑποδείξεως τῆς κυβερνήσεως, ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τοῦ Ράϊχσταγ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 7ης Φεβρουαρίου. Ἀπομένει ἤδη νὰ ὁρίσῃ ἡ κυβέρνησις τὴν ἀκριβῆ ἡμέραν τῆς συγκλήσεώς του.

Οἱ σοσιαλισταὶ καὶ οἱ κομμουνισταὶ ἐζήτησαν τὴν ἄμεσον σύγκλησιν τοῦ Κοινοβουλίου δι' αὔριον (σημερον) Τρίτην, τὰ ἄλλα κόμματα ὅμως συνεμερίσθησαν ἀπολύτως τὴν ἄποψιν ὅτι δέον νὰ δοθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν οἰονεί μερος πίστωσις χρόνου διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεών της.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Περὶ ὥραν 5ην ἀπογευματινὴν συνῆλθε τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, καθ' ὃ ὁ Χίτλερ ἐτόνισε τὴν ἱστορικὴν σπουδαιότητα τῆς ἡμέρας, ἥτις ἐπέφερε τὴν συνένωσιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας διὰ τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ.

— Ἡ κυβέρνησις—εἶπε—δὲν πρόκειται διὰ τὴς πολιτικῆς τῆς νὰ φέρῃ ἀπογοήτευσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μεθ' ἧς ὁ γερμανικὸς λαὸς τὴν περιέβαλε.

Εἶτα ἀνέπτυξε τὰς μεγάλας γραμμὰς τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ὡς καὶ τὴν στάσιν ἣν θὰ τηρήσῃ αὕτη εἰς τὸ Ράϊχσταγ.

Ἡ μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἑνέκριναν ἀπολύτως τὰς δηλώσεις τοῦ καγκελλαρίου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Φρίκ ὁμιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ἐτόνισεν ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ παραμείνῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ σημερινοῦ συντάγματος καὶ δὲν προτίθεται νὰ λάβῃ καταστατικὰ μέτρα κατὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Περαιτέρω, διέψευσε τὰς πληροφορίας καθ' ἃς ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ κατατάξῃ τὰ τμήματα τοῦ ἐφόδου τῶν σοσιαλιστῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην ἐπίσημον κρατικὴν ὀργάνωσιν. Ἐπίσης διέψευσε τὴν εἰδησιν ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίθεται νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ Σύνταγμα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου τοῦ φὸν Γιάπεν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν, ἣν ἡ κυβέρνησις θὰ τηρήσῃ ἔναντι τοῦ Ράϊχσταγ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι αὕτη δὲν προτίθεται νὰ κηρύξῃ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀναγκαστικὰ νομοθετικὰ μετρα ἢ σχέδια ἀντιτιθέμενα πρὸς τὸ ἐν ἰσχύϊ Σύνταγμα.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Τρανζόσεαν). — Ἀργὰ τὴν νύκτα τεραστία διαδήλωσις ἀποτελουμένη ἐκ τῶν τμημάτων ἐφόδου τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ ἐκ των χαλυβδοκράνων παρήλασε διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς πύλης τοῦ Βραδεμβούργου μέχρι τῆς δενδροστοιχίας τῶν Φιλλυρῶν καὶ κατέληξεν εἰς τὴν Βιλχελμστράσσε πρὸ τοῦ πρωθυπουργικοῦ μεγάρου, ὅπου παρετάχθησαν εἴκοσι πέντε χιλιάδες χαλυβδόκρανοι καὶ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἐν στολῇ.

Εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν μέγαρον παραμένει προσωρινῶς ὁ Χίντεμπουργκ λόγῳ ἐπισκεψεῖς τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ράϊχ ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἐξώστην ἐνῷ οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ καὶ οἱ χαλυβδόκρανοι ἐπευφήμουν αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς. Εἶτα ἡ διαδήλωσις παρήλασε πρὸ τῶν παρακειμένων γραφείων εἰς ἓν τῶν παραθύρων τῶν ὁποίων ἐνεφανίσθη ὁ Χίτλερ, ὅστις ἐπεθεώρησε τὰ παρελαύνοντα τμήματα τὰ ὁποῖα ἀπηύθυναν πρὸς αὐτὸν τὸν φασιστικὸν χαιρετισμόν.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐγνώσθη ὅτι τὸ κόμμα τοῦ Κέντρου δὲν θὰ μετάσχῃ τῆς νέας κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρότασιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος περὶ μομφῆς κατὰ τῆς νέας κυβερνήσεως.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ κυβέρνησις θὰ τηρήσῃ ἔναντι τοῦ Ράϊχσταγ εἶδος πολιτικῆς ἐνόπλου οὐδετερότητος. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἔδωσαν τὸν νενομισμένον ὅρκον εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ἐκάλεσαν τὸ Ράϊχσταγ, ἔκαμε τὴν κοινὴν γνώμην ν' ἀναθαρρήσῃ.

Γενικῶς ὁ τύπος δείκνυται εὐμενὴς πρὸς τὴν νέαν κυβέρνησιν.

Ἡ «Ντόϋτσε Ἀλγκεμάϊνε Τσάϊτουγκ» ἀπευθύνει φιλικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὴν νέαν κυβέρνησιν καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἔθνους θὰ ἐνισχύσῃ τὸν καγκελλάριον, παρέχουσα οὕτω εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ μεγαλυτέρου γερμανικοῦ κόμματος τὸν ἀναγκαῖον χρόνον διὰ νὰ δείξῃ οὕτος τί δύναται νὰ πράξῃ.

Ἡ «Ἡμερησία» ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν της διὰ τὴν ταχεῖαν λύσιν τῆς κρίσεως καὶ τονίζει ὅτι μεγάλα πράγματα δέον ν' ἀναμένωνται ἐκ τῆς ἑνώσεως των ἐθνικῶν δυνάμεων.

Ὁ «Ἐγχώριος Ἀγγελιαφόρος» τονίζει ὅτι ὁ Χίντεμπουργκ ἔλαβεν ἐν τέλει τὴν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν ἐπιμελῶς ἀπέφυγε νὰ λάβῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

«Ἡ νέα κυβέρνησις δὲν ἔχει πλειοψηφίαν εἰς τὸ Ράϊχσταγ, ἀλλ' ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἔθνους παραμένει παρὰ τὸ πλευρόν της».

Ἡ «Τάγκεμπλατ», ὄργανον τῶν δημοκρατικῶν, γράφει ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ δὲν θὰ χάσουν βεβαίως τὴν ψυχραιμίαν των ἐκ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν.

«Γνωρίζουν—γράφει—ποῖαι σκοτειναὶ ἡμέραι τοὺς ἀναμένουν, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ἀποκηρύξουν τὰς πεποιθήσεις των καὶ θὰ χρησιμοποιήσουν ὅλα τὰ νόμιμα μέσα ὅπως τερματίσουν τὸ ταχύτερον τὴν θλιβερὰν περίοδον, ἥτις ἀρχίζει ἀπὸ τῆς σήμερον διὰ τὰς μεγάλας μάζας τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ».

Ἡ «Φόρβαιρτς», ὄργανον τῶν σοσιαλδημοκρατῶν, γράφει ὅτι ὁ Χίντεμπουργκ ἔλαβεν ἀπόφασιν τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἀρχηγὸς κράτους ἔλαβε ποτὲ τόσον ταχέως.

Περαιτέρω ἡ ἐφημερὶς ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Χίντεμπουργκ θὰ ἐπιβλέψῃ διὰ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ Συντάγματος, διότι, ἄλλως, αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις θ' ἀσκήσουν ὅλην των τὴν ἐπιρροὴν διὰ τὴν τήρησιν αὐτοῦ.

Ἡ κομμουνιστικὴ «Βέλτ Ἀμάμπεντ» προτείνει τὸν σχηματισμὸν ἑνιαίου μετώπου τῶν ἐργατῶν.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΝ ΡΩΜΗ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρ.). — Ἡ πληροφορία περὶ ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως εἰς τὸν Χίτλερ, προεκάλεσεν ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν ἐν Ρώμῃ.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» γράφει ὅτι κατηρτίσθη τέλος τὸ ἑνιαῖον μέτωπον τῶν Γερμανῶν πατριωτῶν.

Ἡ ἐφημερὶς «Λαβόρο Φασίστα» ἐξαίρει τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἄλλων στοιχείων πλὴν τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΜΕΡΙΣ ΑΥΤΟΥ ΘΑ ΣΥΜΠΡΑΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΜΕ ΤΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος συνειργάσθη χθὲς ἀλληλοδιαδόχως μετὰ τῶν κ.κ. Κονδύλη καὶ Μεταξᾶ. Αἱ συνεργασίαι αὗται ἦσαν σχετικαὶ μὲ τὸν καταρτισμὸν τῶν κοινῶν ἐκλογικῶν συνδυασμῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ὁ ὁποῖος προχωρεῖ ὁμαλώτατα. Ὑπολογίζεται, ὅτι μέχρι τῆς Πέμπτης, συμπληρουμένων τῶν προκαταρκτικῶν ἐνεργειῶν καὶ συνεννοήσεων θὰ καταστῇ δυνατὸν ὅπως ἀρχίσῃ ἡ ἀναγγελία τῶν συνδυασμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν ὡς σῆμα τὴν «δάφνην».

Εἰς τοὺς κοινοὺς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως συνδυασμοὺς πρόκειται νὰ μετάσχουν καὶ Ἀγροτικοί, ἀποδοκιμαζομένης ὑπὸ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος τῆς ἐξαγγελθείσης γνωστῆς ἀποφάσεως περὶ αὐτοτελοῦς εἰς τὰς ἐκλογὰς καθόδου. Σχετικαὶ συνεννοήσεις διεξήχθησαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας χθὲς θὰ συνεχισθοῦν δὲ καὶ σήμερον, ὁπότε προβλέπεται, ὅτι θὰ καταλήξουν εἰς ὁριστικὰ ἀποτελέσματα. Αἱ συνεννοήσεις αὗται ἀφοροῦν εἰδικότερον τὴν σύμπραξιν εἰς Σέρρας, εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὰς περιφερείας τῆς Δ. Μακεδονίας. Ἐπίσης εἰς Λάρισαν θὰ συμπράξῃ, πιθανώτατα εἰς τὸν Λαϊκὸν ἐκλογικὸν συνδυασμόν, ὁ τέως ἀγροτικὸς βουλευτὴς καὶ ἄλλοτε γεν. γραμματεὺς τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος κ. Χατζηγιάννης.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ὁ τέως γεν. γραμματεὺς τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος καὶ ἤδη ἐκτελεστικὸς ἐπίτροπος αὐτοῦ κ. Α. Τανούλας, ἐκφράζων τὰς γνώμας καὶ ἄλλων παραγόντων τοῦ κόμματος, προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς κάτωθι ἀποκαλυπτικὰς ἀνακοινώσεις περὶ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐλήφθη ἡ περὶ αὐτοτελοῦς εἰς τὰς ἐκλογὰς καθόδου ἀπόφασις:

«Εἰς τὸν τύπον ἐδημοσιεύθη ἀνακοινωθὲν ἐνυπόγραφον ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος περὶ αὐτοτελοῦς καθόδου τοῦ κόμματος τούτου εἰς τὰς ἐκλογάς. Κατὰ τὸ ἀνακοινωθὲν ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ὑπὸ ἐπιτροπῆς εἰδικῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Συμβουλίου ἐξουσιοδοτηθείσης. Ἐπειδὴ ἔτυχον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Γεν. Συμβουλίου νὰ συμπεριληφθῶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα μερικὰ πράγματα διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν τὰ στελέχη καὶ αἱ ὀργανώσεις τοῦ κόμματος καὶ νὰ ἐκικαθαρίσω καὶ τὰς εὐθύνας καὶ τὴν θέσιν μου. Ἡ ἀπόφασις περὶ αὐτοτελοῦς καθόδου τοῦ κόμματος εἰς τὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς ἰδεολογικοὺς λόγους ποὺ ἀναφέρει τὸ ἀνακοινωθὲν διότι ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἀφοῦ προηγουμένως ἀπέτυχεν ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Σοφιανοπούλου νὰ μᾶς παρασύρῃ εἰς σύμπραξιν μετὰ τῶν Βενιζελικῶν. Καὶ εἰς τὸν Βόλον καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἠθέλησαν νὰ μᾶς παρασύρουν πρὸς τὸ βενιζελικὸν συγκρότημα, ὡς δὲ ἀντελήφθην πρὸς τὴν γνώμην αὐτὴν παρέσυρον τὸν κ. Σοφιανόπουλον στρατιωτικοὶ βενιζελικοὶ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι τοῦ ὑπόσχονται ὅτι θὰ τὸν ἀναγορεύσουν δικτάτορα! ! εἰς πολὺ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, ἐὰν παρέσυρε τὸ κόμμα πρὸς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν εἴτε τὸ ἀπέτρεπε ἀπὸ τὴν σύμπραξιν μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἀφοῦ δὲ ἀντελήφθη καὶ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ κοινοῦ φρονήματος τοῦ προχθεσινοῦ Γενικοῦ Συνεδρίου καὶ ὅλων τῶν ὀργανώσεων καὶ στελεχῶν τοῦ κόμματος, ἐγκατέλειψε τὴν προσπάθειάν του περὶ συνεργασίας μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συγκροτήματος καὶ ὠχυρώθη ὀπισθεν τοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν συντείνοντος δευτέρου χαρακώματος, τῆς αὐτοτελοῦς δηλαδὴ καθόδου εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸν σκοπὸν νὰ φέρῃ εἰς δυσχερῆ θέσιν τοὺς ἔχοντας ἀντιθέτους γνώμας.

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

»Εἰς τὸ γενικὸν συνέδριον τοῦ Βόλου, συνεχίζει ὁ κ. Τανούλας, ἀπεκηρύχθη καὶ ἐστιγματίσθη ὁ κ. Μυλωνᾶς διὰ τὸν λόγον κυρίως καὶ μόνον ὅτι συνέπραξε μὲ τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου ὡς ἐπίσης ἀπερρίφθη ἀσυζητητὶ πρότασις τοῦ κ. Λούλη Τσικλητήρα γενομένη βέβαια ἀπὸ ἰδιεολογικὰ ἐλατήρια περὶ αὐτοτελοῦς καθόδου τοῦ κόμματος εἰς τὰς ἐκλογάς. Διὰ λόγους δὲ σκοπιμότητος καὶ μόνον ἐξουσιοδοτήθη τὸ γενικὸν συμβούλιον ὄχι νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συμπράξεως ἢ μὴ ἀλλὰ νὰ ἀποφασίσῃ μὲ ποίαν ἐκ τῶν δύο παρατάξεων θὰ συνέπραττε. Τὸ φρόνημα τοῦ συνεδρίου ἦτο ἔκθλιον ὑπὲρ τῆς συμπράξεως μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ δὲν διετυπώθη εἰς τὰ πρακτικὰ μόνον καὶ μόνον διὰ λόγους ὡς εἴπομεν σκοπιμότητος. Τὴν ἄποψιν ταύτην ὑπεστήριξαν εἰς ἰδιαιτέρας συζητήσεις καὶ οἱ κ. κ. Ἀνθρακόπουλος, Παγκοΰτσος, Γαβριηλίδης καὶ Λιαπίδης ὡς καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Γεν. Συμβουλίου. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν γνώμην ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τοὐλάχιστον εἶχε καὶ ὁ κ. Σοφιανόπουλος ἐκδηλώσας ταύτην καὶ δι' ἐνεργοῦ προσπαθείας του καὶ διὰ διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων συνεργασίας μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Ἡ ληφθεῖσα, ὅθεν, ἀπόφασις ἀποτελεῖ γνώμην ὡρισμένων μόνον ἀτόμων οἱ ὁποῖοι διὰ νυκτὸς μετέβαλον γνώμας, δὲν ἀποτελεῖ ὅμως ἀπόφασιν τῶν ὀργάνων τοῦ κόμματος οὔτε ἀπηχεῖ τὴν γνώμην καὶ τὰς διαθέσεις τῶν στελεχῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν μαζῶν, αἵτινες ἐπὶ δεκαετίαν διεξάγουν τὸν ἀγροτικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συγκροτήματος.

Ἡμεῖς, διαφωνήσαντες ριζικῶς, ὑπεδείξαμεν ὅτι ὤφειλε νὰ συγκληθῇ τὸ γενικὸν συμβούλιον ἀμέσως εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κόμματος διότι τοιαύτη ἦτο ἡ ἐντολὴ του καὶ ὅτι μόνον εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ γενικοῦ συμβουλίου εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ πειθαρχήσουν καὶ τὰ τμήματα καὶ τὰ στελέχη τοῦ κόμματος. Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Σοφιανόπουλον ὅμως ὁμάς μυστηριωδῶς μεταβαλοῦσα γνώμας ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ὥραν παραβαίνουσα καὶ ἀποφάσεις καὶ καταστατικά, ἐξέδωκε καὶ ἀνακοινωθὲν ὡς δῆθεν ἀπόφασιν τοῦ κόμματος. Μὲ πρόσχημα τὴν ἰδεολογίαν, ἐπιχειρεῖ νὰ καταδικάσῃ τὸ κόμμα εἰς ἀφάνειαν προδίδων τοὺς ἀγῶνάς του καὶ μὲ τρόπον ἔμμεσον συντελεῖ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συγκροτήματος τῆς κυβερνητικῆς παρατάξεως.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πειθαρχήσουν οὔτε τὰ τμήματα οὔτε τὰ στελέχη τοῦ κόμματος, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε ἀντίθετος καὶ μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ τελευταίου συνεδρίου τοῦ Βόλου καὶ τῶν ὀργανώσεων, δὲν ἀποτελεῖ ἐπὶ πλέον ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τοῦ κόμματος καὶ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτήθη ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συνεδρίου.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσωπικήν μας γνώμην, προσέθεσεν ὁ κ. Τανούλας, τιμίως καὶ εἰλικρινῶς τὸ λέγομεν ὅτι ἡ θέσις τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος εἶνε, ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν πραγμάτων, εἰς τὴν ἡνωμένην ἀντιπολίτευσιν τῆς ἀντικυβερνητικῆς παρατάξεως χωρὶς νὰ χάσῃ οὔτε τὴν ἰδεολογικήν οὔτε τὴν κομματικὴν αὐτοτέλειάν του ἐφ' ὅσον εἶνε κόμμα, ναὶ μὲν ταξικὸν σοσιαλιστικόν, ἀλλὰ κοινοβουλευτικόν, καὶ διότι εἰς τὰς σημερινὰς ἐκλογὰς ἐξωθήθη ὁ τόπος ἀπὸ τὴν βενιζελικὴν στρατοκρατίαν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον ὄργανον στὰ χέρια τῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ ἡ ὁποία διαιωνίζει τὴν ἀνωμαλίαν καὶ ἡ ὁποία πρέπει νὰ κτυπηθῇ, καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἀντικυβερνητικὴ ἀντιπολίτευσις σβέται περισσότερον τοὺς δημοκρατικοὺς καὶ κοινοβουλευτικοὺς θεσμοὺς ἄνευ τῆς λειτουργίας τῶν ὁποίων εἶνε ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν καὶ νὰ ζήσουν κόμματα ἀριστερὰ καὶ κόμματα ἰδεολογικά. Τὰ στελέχη τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος δὲν εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ θελήσουν μὲ τὰ ὕποπτα καὶ τὰ ὕπουλα μέσα τῆς στρατικοκεφαλαιοκρατικῆς παρατάξεως νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀπανέκρωσιν τῆς ἐλευθέρας πολιτικῆς ζωῆς ἡ ὁποία τότε καὶ μόνον ἀπονέκρωσιν τῆς ἐλευθέρας πολιτικὸν στάδιον παραμερισθοῦν οἱ στρατιωτικοὶ καὶ κεφαλαιοκρατικοὶ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι κυβερνοῦν τὸν τόπον.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Ἐξ ἀφορμῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Γ. Μερκούρης ἀπηύθυνε χθὲς τὸ ἀπόγευμα πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, προεκλήθησαν φῆμαι περὶ μὴ συμμετοχῆς τοῦ κ. Μερκούρη εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν καὶ ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ κόμματος. Αἱ φῆμαι αὗται δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰ πράγματα. Ὁ κ. Μερκούρης πρόκειται νὰ ἔχῃ τὴν πρωΐαν σήμερον προσωπικὴν συνάντησιν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶνε βέβαιον ὅτι θ' ἀρθοῦν ὡρισμέναι παρεξηγήσεις δημιουργηθεῖσαι τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ αἵτινες αὐταὶ καθ' ἑαυταὶ στεροῦνται ἰδιαιτέρας σοβαρότητος.

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Αἱ γνωσταὶ δυσχέρειαι εἰς τὰς ὁποίας προσκόπτει ὁ καταρτισμὸς τῶν κυβερνητικῶν συνδυασμῶν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀρθοῦν, μολονότι σύντονοι κατεβλήθησαν χθὲς προσπάθειαι ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου.

Κατὰ πληροφορίας ἐπιβεβαιωθείσας καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου συμφωνία, γενομένη προτοῦ καταρτισθῇ ἡ κυβέρνησις, ὅπως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἡγηθῇ τοῦ συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης, τῆς θέσεώς του εἰς τὸν συνδυασμὸν Πατρῶν καταλαμβανομένης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἡ συμφωνία αὕτη ἐγένετο προτάσει τῶν κ. κ. Ἰασωνίδη καὶ Δίγκα, οἱ ὁποῖοι φαίνονται ἀποστέργοντες ὅπως τοῦ κυβερνητικοῦ συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης ἡγηθῇ ὁ κ. Παπαναστασίου. Ἐφ' ὅσον ἡ συμφωνία αὕτη δὲν ἀναθεωρηθῇ ἀλλὰ πραγματοποιηθῇ, μένει ἐκτεθειμένος ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζων τὸ ἐπισφαλὲς τῆς ἐκλογῆς του ἐν Μαντινείᾳ θέλει ὁπωσδήποτε νὰ μετάσχῃ τοῦ συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1928. Ἐὰν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἡγηθῇ τοῦ συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης, φυσικὰ ὁ κ. Παπαναστασίου δὲν ἠμπορεῖ νὰ μετάσχῃ αὐτοῦ, τιθέμενος ὑπὸ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον. Κατά τινας πληροφορίας δὲν ἀποκλείεται ὁ κ. Παπαναστασίου νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα καὶ εἰς Μεγαλόπολιν.

Οἱ φίλοι τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου κατὰ γενομένην ἀνακοίνωσιν, θὰ μετάσχουν εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς συνδυασμοὺς ὡς Φιλελεύθεροι, τοῦ «Συντηρητικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος», θεωρουμένου ὡς οὐσιαστικῶς συγχωνευθέντος εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 30. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τηλεγραφεῖται ἐκ Νασούσης ὅτι ἐγένετο σύσκεψις τῶν Φιλελευθέρων καὶ Παπαναστασιακῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν, προκυψάσης διαφωνίας, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν συνδυασμόν, οἱ Παπαναστασιακοὶ ἀπεχώρησαν καὶ ἡ σύσκεψις διελύθη χωρὶς νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΑΡΕΜΒΑΛΛΕΙ ΣΚΟΠΙΜΩΣ

ΔΥΣΧ